

Marele actor Theodor Theodorini încetase din viață (Viena, 1873). Teatrul Național din Craiova resimțea lipsa unor actori de bună calitate. În această perioadă, împreună cu un întreg grup de actori (Profira și Ioan Fărcășanu, surorile Clotilda, Adela și Eugenia Ademolo), intră în teatrul craiovean un tânăr în vîrstă de 19 ani — N. I. Popescu (1875).

Aproape 40 de ani, *Nae Popescu* n-a mai părăsit scena craioveană, devenind unul din cei mai răsfațați comici. Din anul 1888, a fost avansat societar. Victor Anestin vorbește cu multă căldură în amintirile sale despre bogatul talent al acestui comic, care era ajutat și de un fizic avantajos.

Dintre rolurile deținute de *Nae Popescu* se pot cita: *Vizinet (Pălăria florentină)*, *Picard (Două orfeline)*, *Geronte (Legatarul universal)*, *Sganarelle (Doctorul fără voie)*, *Loriot (M-elle Nitouche)*, *Veps (Vinzătorul de păsări)* și alte multe roluri principale în diverse comedii, vodelurile și operete.

Nae Popescu a murit în mizerie, la 12 ianuarie 1912, după ce a zăcut jîntuit la pat ani de zile.

O fetiță de 16 ani, care declama admirabil *Sburătorul* lui Eliad, era admisă în 1873 la conservator și repartizată concomitent în clasa lui Ștefan Vellescu, precum și în clasele de canto a Iriniței Alexandrescu (soția lui V. A. Urechia) și a lui Al. Flechtenmacher.

Era *Alexandrina Alexandrescu-Duduia*.

Născută acum o sută de ani, la 15 ianuarie 1857, ea și-a făcut debutul pe scenă încă din primul an de conservator, jucind la Teatrul cel Mare (Național) din București, în trupa condusă de Mihail Pascaly. Rolurile de debut au fost *Copilul din casă* din *Banul Mărăcine*, drama lui V. A. Urechia, și *Petrică* din *Hatmanul Drăgan* de Fr. Damé și Ioan Malla.

În 1878—1879, scriitorul Ion Ghica, directorul Teatrului Național, a angajat-o pe *Alexandrina Alexandrescu-Duduia* ca „elevă” cu 80 lei lunar. Abia în 1907, în urma demisiei artistei Tiță Gheorghiu, ea a obținut gradul de artistă-societară. După un an, în 1908, a ieșit la pensie.

A continuat să joace și după pensionare, atît pe scena Teatrului Național cît și la alte teatre din București: la Teatrul „Leon Popescu” (Liric), în Compania dramatică „Al. Davila” și în formațiile particulare care dădeau spectacole la grădina „Ambasador” (pe locul fostei grădini de vară a Teatrului „Cărăbuș”), la „Blanduzia” (pe locul fostelor Galerii Blanduzia de lingă actuala Bancă de Stat a R.P.R.), la „Rașca” (pe prelungirea str. Edgar Quinet, în spatele Universității) etc.

A avut succes mai cu seamă în rolurile: Doamna Păunescu din *În provincie*, localizare de Vasile Toneanu; Marchiza din *Fata Regimentului*, operă comică de Donizetti; Catinca cîn *Jos automobilul!*, localizare de Paul Gusty; Perina din *Miquette* de R. de Flers și G. de Caillavet; Doica din *Romeo și Julieta* de Shakespeare; *Cucoana Zinca* din *Șarpele Casei* de

Vasile Leonescu ; Anica din *Olteanca*, operetă de G. Bengescu-Dabija și Eduard Caudella ; Profira din *Casta Diva* de H. G. Lecca ; Joița din *Fetele lui Iacovache*, localizare de Paul Gusty ș.a. Contemporanii au apreciat vervea ei și o socoteau neintrecută în rolurile de duenă. A încetat din viață la 20 decembrie 1919.

În toiu revoluției de la 1848, craioveanul N. Filășanu primea de la autoritățile locale îngăduința de a organiza spectacole de teatru în sala de la „școala cea mare a Otetelișanului” (astăzi, liceul „Nicolae Bălcescu”). Împreună cu Ralița și Ștefan Mihăileanu, Costache Dimitriadă (tatăl Aristizzei Romanescu și al poetului Mircea C. Dimitriadă), Ion Vlădicescu și alți artiști, pleca din București, ca să joace la noul teatru, și *Constantin Serghie*.

El a ilustrat scena craioveană pînă în 1884. S-a făcut apreciat mai ales datorită rolurilor sale în dramele moderne. Numele său îl găsim într-adevăr în mai toate dramele și melodramele din repertoriul lui Theodor Theodorini, directorul de atunci al teatrului, în : *Amicii din ziua de azi*, *Noaptea venețiene*, *Peticarul din Paris*, *Ralf Banditul*, *Nella*, *Pescarii din Sicilia*, *Andrea del Sarto*, *Un episod în drumul de fier*, *Don Cezar de Bazan*, *Căpitanul Charlotta* și în multe altele.

Jocul natural al lui Constantin Serghie a atras laudele lui Cezar Boliac și V. A. Urechia. Actorul se bucura de multă simpatie din partea publicului.

După 36 de ani de neobosită activitate artistică, direcția teatrului micșorează salariul acestui actor, socotit pe bună dreptate „stilp al teatrului craiovean”. Deși, cum arată contemporanii, Constantin Serghie era un om de o aleeasă modestie, el nu s-a putut împăca cu această măsură și, pentru a avea din ce trăi, a intrat funcționar la regie. După trei ani — la 13 ianuarie 1887 — a încetat din viață într-un modest hotel din orașul său natal. Giurgiu, în vîrstă de 68 de ani.

La 16 septembrie 1871, *Adelaida Ristori* dădea în București o reprezentație teatrală în care, printre altele, emoționa pe spectatori cu scena somnambulismului din *Macbeth*...

Marea actriță italiană s-a născut acum 135 de ani (21 ianuarie 1822) la Cividale, dintr-o familie de actori. A urcat pe scenă foarte de tînără — din 1836 — abordînd un repertoriu imens și variat. Printre rolurile jucate de Ristori au fost : *Antigona* (Sofocle), *Phedra* (Racine), *Mirra* (Alfieri), *Maria Stuart* (Schiller), *Mirandolina* (Goldoni), *Lady Macbeth* (Shakespeare) etc.

Artistă ajunge la apogeul forței sale dramatice între anii 1850 și 1870, perioadă care coincide cu avîntul mișcării de eliberare națională în Italia.

Ristori a adus pe scenă un patos eroic, pe care îl numea ea însăși „realism de colorit” — o trăsătură specifică școlii scenice italiene din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, în care nuanțarea fină a jocului se însoțea cu vitalitate și forță.

A întreprins numeroase turnee în Europa, America, Australia, fiind socotită, după moartea artistei Rachel, cea mai de seamă tragediană europeană. S-a retras din teatru în anul 1885 și a încetat din viață în 1906.

